

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce: **V.H.**, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalované č. j. MV-45496-3/SO/sen-2012 ze dne 24. 3. 2015, ve věci povolení k dlouhodobému pobytu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou ze dne 30. 4. 2015, doplněnu podáním ze dne 3. 5. 2015, domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované č. j. MV-45496-3/SO/sen-2012 ze dne 24. 3. 2015, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra – odboru azylové a migrační politiky č. j. OAM-79035-5/DP-2011, kterým bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), zastaveno řízení o žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (účast v právnické osobě); důvodem zastavení řízení bylo neodstranění podstatných vad žádosti.

Žalobce v žalobě uvedl, že postupem správních orgánů byly porušeny zásady správního řízení, zakotvené v § 2 odst. 1, § 2 odst. 4, § 3 a § 50 odst. 2 a 3 s. ř., dále § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), kdy se správní orgány nezabývaly přiměřeností dopadů rozhodnutí, a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce má za to, že správní orgán nepostupoval správně, když po doručení výzvy fikcí a následném nedoložení zákonem požadovaných dokladů řízení zastavil. Žalobce má za to, že nedoložení dokladů nepředstavuje podstatné vady žádosti; navíc namítl, že desetidenní lhůta k dodání požadovaných dokladů je zjevně nepřiměřená. Správní orgán rovněž nezkoumal dopady zastavení řízení do soukromého a rodinného života žadatele. Žalovaný měl dle žalobce hodnotit podané odvolání i z hlediska toho, zda neobsahuje materiálně žádost o prominutí zmeškání lhůty.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 5. 2015 uvedla, že odkaz žalobce na porušení zásad správního řízení je příliš obecný, dále že posuzování přiměřenosti rozhodnutí ve smyslu § 174a ZPC a čl. 8 Úmluvy není důvodný, neboť toto posuzování přiměřenosti se v případě procesního usnesení neuplatní. Požadované doklady byly sice doloženy v odvolacím řízení, ovšem nebyly splněny podmínky § 82 odst. 4 s. ř. (výjimky z koncentrace řízení). Proto žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že žalobce podal dne 27. 10. 2011 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Výzvou ze dne 20. 12. 2011 byl prvostupňový orgánem vyzván k odstranění vad žádosti tak, že doplní doklad prokazující jeho příjem, doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence, potvrzení příslušného finančního úřadu a okresní správy sociálního zabezpečení o absenci nedoplatek. K doložení požadovaných dokumentů byla žalobci stanovena lhůta 10 dnů a byl upozorněn na to, že v případě nevyhovění výzvě bude řízení zastaveno. Výzva byla žalobci doručena náhradním způsobem dne 2. 1. 2012 na adresu, kterou uvedl v žádosti. Žalobce na výzvu nereagoval. Usnesením č. j. OAM-79035-5/DP-2011 ze dne 25. 1. 2012 Ministerstvo vnitra řízení o žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. zastavilo. Proti uvedenému usnesení podal žalobce dne 15. 2. 2012 odvolání, které doplnil podáním ze dne 29. 2. 2012, s nímž předložil požadované dokumenty. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto a prvostupňové usnesení potvrzeno. Žalovaná uvedla, že žalobce neprokázal, že by doklady, které předložil až v odvolacím řízení nemohl předložit v řízení prvostupňovém.

Podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

Podle § 46 odst. 7 ZPC je cizinec k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání povinen předložit a) náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e), b) doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídavku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije, c) doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence, d) potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost, e) jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, na požádání platební výměr daně z příjmu.

Mezi účastníky není sporu o tom, že všechny uvedené doklady k žádosti přiloženy nebyly a ani na výzvu prvostupňového správního orgánu nebyly v předepsané lhůtě doplněny, ale byly doloženy až v odvolacím řízení.

V této souvislosti soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, učiněné na obdobném skutkovém základě v rozsudku č. j. 2 Azs 76/2015-24 ze dne 28. 7. 2016. Nejvyšší správní soud uvedl, že „v posuzovaném případě se jednalo o doklady, které byl žalobce k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání povinen předložit ze zákona (§ 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Jejich nedoložení tak ve svém důsledku znamenalo nemožnost tyto podklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, a proto lze konstatovat, že žalobce neodstranil podstatné vady žádosti. Správní orgán I. stupně pak v odůvodnění svého rozhodnutí tuto skutečnost dostatečně zdůvodnil, když v nedoložení zcela konkrétních zákonem požadovaných podkladů k žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem podnikání shledal podstatnou vadu předmětné žádosti bránící pokračování řízení.“ I v nyní projednávané věci je proto ze stejných důvodů nutno uzavřít, že vada, která měla za

následek zastavení řízení, byla podstatnou, která bránila pokračování v řízení. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku rovněž uvedl, že „[s]právní orgán I. stupně přitom nebyl povinen ex officio vést řízení ke zjištění skutečností, které mohly být důvodem pro to, že žadatel požadované doklady nepředložil. Lze proto uzavřít, že správní orgány nepochybily, pokud v řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nezjišťovaly, jaké byly důvody toho, že žalobce nedoložil chybějící zákonem stanovené náležitosti jeho žádosti a dále nereagoval na výzvu správního orgánu I. stupně, v níž byl rovněž poučen o následcích své případné nečinnosti.“

V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž odmítl žalobcem namítanou nesplněnou povinnost správních orgánů zabývat se dopadem jejich rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Soud uvedl, že ustanovení § 174a ZOP „*totiž v daném případě nemohla být vůbec aplikována, když bylo správní řízení v souladu se zákonem zastaveno v režimu správního řádu [§ 66 odst. 1 písm. c)]*“; po správním orgánu nelze za takové situace požadovat, aby „z (vlastní) úřední činnosti vyhledával, popř. zkoumal, soukromé a rodinné vazby žalobce na území České republiky. Byl to totiž sám žalobce, kdo svým nekonáním správnímu orgánu I. stupně nedal jinou možnost než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno.“

Nadto je nutno poukázat rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 142/2011–62 ze dne 12. 1. 2012, v němž je uvedeno, že „[l]ze bezesporu oprávněně požadovat, aby byl cizinec, jemuž byl udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, bez problémů schopen vyřizovat tyto záležitosti, stejně jako správní formality spojené se samotným podnikáním“.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že lhůta 10 dnů pro doložení chybějících dokladů byla nepřiměřeně krátká. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by v uvedené lhůtě žalobce vůbec započal obstarávat uvedené listiny, ostatně žalobce to ani netvrdí. Délka lhůty nebyla příčinou nesplnění žalobcovy povinnosti, neměla tedy vliv na jeho veřejná subjektivní práva v projednávané věci.

Důvodná není ani námitka, že žalovaný měl posoudit podané odvolání jako žádost o prominutí lhůty. V odvolání a jeho doplnění nic nenasvědčuje tomu, že by takový úkon byl součástí uvedených podání, kdy odvolání je blanketní a jeho doplnění pouze vyjmenovává předkládané listiny a konstatuje, že nyní jsou podmínky pro prodloužení pobytu dle názoru žalobce splněny. Navíc obě podání neobsahují jakýkoli objektivní důvod, na základě něhož by žalobce svou dřívější nečinnost ospravedlňoval.

Poukaz na porušení zásad správního řízení bez vazby na konkrétní skutečnosti ze správního řízení je sám o sobě nezpůsobilým žalobním bodem pro svou obecnost.

Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 22. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu